

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
14 päivänä joulukuuta 1972 *

Asiassa 7/72,

Boehringer Mannheim GmbH, kotipaikka Mannheim, edustajinaan sen johtajat H. Raiser ja H. E. Köbner, avustajinaan asianajajat A. Deringer, C. Tessin, H. J. Herrmann ja J. Sedemund, Köln, prosessiosoite Luxemburgissa asianajaja M. Badenin toimisto, 1 boulevard Prince-Henri,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään komission oikeudellinen neuvonantaja E. Zimmermann, prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellinen neuvonantaja E. Reuter, 4 boulevard Royal,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta muuttamaan 25.11.1971 tehtyä komission päätöstä (IV/26 945/Boehringer) kantajalle määrätyn sakon osalta ja, toissijaisesti, kumoamaan kyseisen päätöksen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaostojen puheenjohtajat R. Monaco ja P. Pescatore sekä tuomarit A. M. Donner, A. Trabucchi (esittelevä tuomari), J. Mertens de Wilmars ja H. Kutscher,

julkisasiamies: H. Mayras,
kirjaaja: A. Van Houtte,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan yhteisöjen komissio on 16.7.1969 tekemällään päätöksellä määrännyt Boehringer Mannheim GmbH:n maksamaan ETY:n perustamissopimuksen 85 artiklan rikkomisesta 190 000 laskentayksikön suuruisen sakon.

Sakon määrä on yhteisöjen tuomioistuimen 15.7.1970 asiassa 45/69 antamalla tuomiolla alennettu 180 000 laskentayksiköksi.

New Yorkin District Court on 3.7.1969 määrännyt Boehringerin maksamaan kilpailunrajoituksia koskevien liittovaltion lainsäädännön säännösten rikkomisesta 80 000 dollarin suuruisen sakon, jonka kantaja on maksanut 11.7.1969.

Yhtiö on 3.9.1969 päivätyllä kirjeellä pyytänyt komissiota vähentämään Yhdysvalloissa maksetun sakon määrän siitä määrästä, joka oli määrätty maksettavaksi 16.7.1969 tehdyllä komission päätöksellä.

Komissio on 25.11.1971 tekemällään päätöksellä hylännyt tämän pyynnön.

- 2 Kantaja väittää, että komissio on näin tehdessään loukannut yleistä oikeusperiaatetta, joka kieltää määräämistä kahta päällekkäistä seuraamusta samasta teosta.
- 3 Komission on otettava sakon suuruutta määrätessään huomioon saman yrityksen samasta teosta jo kärsimät seuraamukset silloin kun kysymys on seuraamuksista, jotka perustuvat yritysten välisiä yhteisjärjestelyjä koskevan jäsenvaltion lainsäädännön rikkomiseen ja näin ollen yhteisön alueella tehtyyn lain rikkomiseen.

Se, onko komission otettava vähennyksenä huomioon myös kolmannen valtion viranomaisten määräämä seuraamus, on tarpeen selvittää ainoastaan, jos teot, joista tässä yksittäistapauksessa toisaalta komissio ja toisaalta Yhdysvaltojen viranomaiset syyttävät kantajaa, ovat samanlaiset.

- 4 Vaikka kyseisten kahden tuomion perustana olevat teot perustuvatkin alun perin samaan sopimuskokonaisuuteen, ne eroavat kuitenkin olennaisilta osiltaan toisistaan sekä niiden tavoitteen että niiden alueellisen merkityksen osalta.

- 5 Yhteisön oikeuteen perustuva tuomio on määrätty ennen kaikkea yhteismarkkinoiden ja Ison-Britannian markkinoiden jakamisesta tehdyn herrasmiessopimuksen vuoksi sekä sen vuoksi, että synteettisen kinidiinin tuotantoa on rajoitettu yritysten Nedchem, Boehringer ja Büchler hyväksi.

Vaikka Yhdysvalloissa annettu tuomio on voinut osittain perustua näihin seikkoihin, se on liittynyt suurempaan asiakokonaisuuteen ja se on suunnattu erityisesti sellaista sopimusta vastaan, joka koskee kiniininkuoria ja amerikkalaisten strategisten varastojen hankkimista ja jakoa yritysten välisellä yhteisjärjestelyllä, sekä sitä vastaan, että Yhdysvalloissa on jatkuvasti sovellettu erityisen korkeita myyntihintoja vuoden 1966 puoliväliin asti.

Asianosaiset ovat erimielisiä viimeksi mainitussa tuomiossa pääasiallisesti tarkoitettujen seikkojen arvioinnista sen vuoksi, että kantajalle vastainen tuomio on annettu tämän myöntämisen perusteella *plea of nolo contendere*-kanteen perusteella, joten saatavilla on ollut ainoastaan syytekirjelmä eikä esitettjä huomautuksia tai perusteltua tuomiota, joka saattaisi poistaa epäilykset tuomion ulottuvuudesta.

Kantajan asiana on osoittaa tekojen samanlaisuus, mitä se ei edellä mainitusta syystä ole voinut tehdä.

- 6 Näkökohtaa, jonka mukaan teko, josta seuraamus on määrätty, on yritysten välinen yhteisjärjestely itsessään eikä sen soveltaminen, ei kuitenkaan voida hyväksyä.

Tältä osin on todettava, että samojen asianosaisten välillä 15.7.1970 annetussa yhteisöjen tuomioistuimen tuomiossa omaksuttiin päinvastainen kanta, kun yhteisöjen tuomioistuin todettuaan, että sopimus oli monissa suhteissa ollut "lepotilassa" tiettyinä ajanjaksoina, teki sen johtopäätöksen, että perustamis-sopimuksen vastaiset rikkomukset olivat rajoitetumpia kuin mitä komissio oli väittänyt, ja otti vastaavat johtopäätökset huomioon myös sakkoa määrätessään.

Perustamissopimuksen 85 artiklan mukaisesti kyseisessä tuomiossa otettiin huomioon ainoastaan sellaiset yritysten väliset yhteisjärjestelyt, joiden soveltaminen oli omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristämään kilpailua yhteismarkkinoilla.

Kantaja ei ole toisaalta osoittanut mitään sellaista seikkaa, joka saattaisi tukea näkökohtaa, jonka mukaan Yhdysvalloissa annetulla tuomiolla olisi tarkoitettu muita yritysten välisen yhteisjärjestelyn sovellutuksia ja vaikutuksia kuin tuossa valtiossa ilmenneitä.

Tältä osin ei näin ollen ole vahvistettu myöskään sitä, että väitetyt teot olisivat olleet samanlaiset.

- 7 Näin ollen 180 000 laskentayksikön suuruisesta sakosta, johon kantaja on perustamissopimuksen 85 artiklan rikkomisesta tuomittu, ei ole edes osittain vähennettävä sen sakon määrää, johon kantaja on Yhdysvalloissa tuomittu.
- 8 Kanne on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kantaja on hävinnyt asian.

Näillä perusteilla,

ottaen huomioon oikeudenkäyntiasiakirjat,

kuultuaan esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten suulliset lausumat,

kuultuaan julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 85 ja 173 artiklan,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan ja

ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on hylännyt muut laajemmat tai vastakkaiset vaatimukset ja antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään perusteettomana.**
- 2) **Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

	Lecourt	Monaco	Pescatore
Donner	Trabucchi	Mertens de Wilmars	Kutscher

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä joulukuuta 1972.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti